

EEN EUROPA ZONDER UITSLUITING EN ARMOEDE UITDENKEN EN OPBOUWEN

VOORSTELLEN VAN DE BEWEGING ATD VIERDE WERELD (SAMEN VOOR WAARDIGHEID)

WAT zeggen mensen die in moeilijke omstandigheden leven, nu er een nieuw vijfjarig mandaat van de Europese Commissie en het Europees Parlement voor de deur staat? «Europa is wat de allerarmste families betreft mislukt.» Tal van mensen bevestigen dit, zo ook Clara uit Spanje, die samen met

«In armoede of extreme armoede te moeten leven is niet alleen onmenselijk, maar ook vernederend. Op een bepaald ogenblik kan men zelfs van marteling spreken. Het is de menselijke waardigheid die op het spel staat.»

**Françoise Tulkens,
voormalig rechter en vice-voorzitster
van het Europees Hof voor de
Rechten van de Mens**

haar gezin in een vrachtwagen woont sinds haar huis vorig jaar werd afgebroken. Toch heeft de Europese Unie met haar "2020-Strategie" doelstellingen voor de bestrijding van armoede bepaald en een aantal

aanbevelingen op dit gebied aangenomen. De extreme armoede blijft echter voortduren, alsof een deel van de bevolking overbodig zou zijn en niets betekent. Deze menselijke verspilling is enorm gewelddadig voor hen die het moeten verduren en vormt een flagrante schending van de Mensenrechten.

In Europa worden talrijke mensen en gezinnen bestaansmiddelen ontzegd, ze worden uit hun woning verdreven en gedwongen om in situaties te leven die criminaliteit en straffen in de hand werken. Op die manier drijft men de spot met vrede, respect voor de menselijke waardigheid en Mensenrechten, terwijl dit waarden zijn die in het hart van het Europese project zelf liggen, alsook in de grondwetten van vele Lidstaten. Grote armoede betekent niet alleen een gebrek aan inkomen maar bemoeilijkt eveneens de toegang tot de ondeelbare en onderling verweven grondrechten. Noodoplossingen (voedselverstrekking, tijdelijk onderdak,...) zijn geen oplossingen. Het verbruik van de rijkdommen van onze planeet, waar de overheersende economische en financiële

Veel burgers stellen zich momenteel vragen bij Europa. Toch zijn mensen uit verschillende Europese landen die in armoede leven en sociaal uitgesloten zijn maandenlang regelmatig samengekomen met anderen die solidair zijn. Onder hen ook Europese beleidsmakers en adviseurs. Zij wilden zicht krijgen op wat Europa doet om het leven van de armsten te veranderen. De deelnemers die armoede in hun leven kennen, gebruikten hun persoonlijke ervaring om zich voor te bereiden op een dialoog met Europese ambtenaren en parlementsleden. Deze ontmoeting, de Europese Volksuniversiteit van de Vierde Wereld, bracht 17 delegaties uit 10 landen samen en vond plaats op 5 maart 2014 in het Europees Parlement in Brussel. Met de steun van de Europese parlementsleden van de groep «Extreme armoede en Mensenrechten» was het mogelijk een brug te slaan tussen mensen die elkaar normaal gesproken nooit ontmoeten. Samen konden ze nadenken en voorstellen uitwerken die erop gericht zijn om het uitbannen van extreme armoede en de strijd tegen ongelijkheid tot de kern van het Europees project te maken.

logica wereldwijd op rust, heeft geen toekomst meer en werkt de sociale uitsluiting en armoede in Europa steeds meer in de hand.

Na dit te hebben vastgesteld willen wij, als mensen die bij de strijd tegen de grote armoede betrokken zijn, gezamenlijk

denken en bouwen aan een ander Europa, waarin elk individu in waardigheid en harmonie met anderen in zijn omgeving kan leven. Wij willen een bijdrage leveren aan het ontwikkelen van een economie die iedereen ten goede komt. Een economie die noch de intelligentie en knowhow van mensen noch de beperkte rijkdommen van onze

planeet verspilt. Wij willen de mens en de Mensenrechten terugplaatsen in het hart van Europa.

«Hulpverlening is niet meer dan liefdadigheid naar de armen toe, waardoor ze in dezelfde toestand blijven. De strijd die wij voeren is niet gericht op hulpverlening, wij vechten om toegang te krijgen tot onze rechten, om onze rechten te kunnen waarmaken.»*

*De meerderheid van de citaten uit dit document zijn van personen die armoede kennen, en komen uit de voorbereidingen en de dialogen van de Europese Volksuniversiteit van de Vierde Wereld 2014.

DE GRONDRECHTEN EFFECTIEF MAKEN

EERST EN VOORAL : BESTAANSRECHT

TALRIJKE mensen in Europa hebben geen wettelijk erkend bestaan, terwijl dit recht beschermd wordt door artikel 16 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten dat stelt dat iedereen het recht heeft als persoon erkend te worden door de wet. Hierdoor hebben zij tot geen enkel recht toegang (deelname, werk, gezondheid, huisvesting, stemrecht...). In de statistieken worden ze niet in beschouwing genomen. Dit betreft niet alleen talrijke migranten, Roma of asielzoekers, maar eveneens mensen zonder domicilie die op straat of op campings wonen en die als vreemdelingen in hun eigen land zijn.

Wij vragen de Europese Unie dat ze voor elke persoon die op haar grondgebied woont het recht verzekert om als persoon erkend te worden door de wet.

HET RECHT OP ONDERWIJS EN BASISKENNIS VOOR IEDEREEN

ALLE kinderen moeten kunnen leren en slagen op school, zonder discriminatie, en dezelfde toekomstkansen krijgen. Kinderen uit benadeelde milieus worden te vaak naar het bijzonder onderwijs gestuurd, soms al vanaf de kleuterschool.

Voortijdig schoolverlaten komt vaak voor bij jongeren die in armoede leven. De Europese Unie heeft van de strijd tegen schoolverlating één van de grote doelstelling van de Strategie 2020 gemaakt. Om ervoor te zorgen dat alle kinderen kunnen slagen, moet de school een werkelijke samenwerking tussen de ouders, de leraren en de kinderen zelf aanmoedigen. Deze doelstelling kan enkel bereikt worden als de leraren worden opgeleid om met de ouders in dialoog te treden.

Wij vragen dat de Europese Unie alle Lidstaten aanspoort om scholen te ontwikkelen die aan iedereen dezelfde kansen en kwaliteit bieden, en te voorkomen dat scholen ongelijkheid versterken, vroegtijdige oriëntering vragen en hiërarchiën tussen studierichtingen laten bestaan. De nodige veranderingen moeten met de ouders ontwikkeld worden, in het bijzonder met hen die nu het meest zijn uitgesloten.

«Dakloos zijn onder de regen, of zonder papieren in angst leven, dat is hetzelfde.»

«Sommigen hebben zelfs geen bestaansrecht, omdat ze nergens zijn ingeschreven, omdat ze geen verblijfsvergunning hebben, omdat ze zijn uitgeschreven uit de plaats waar ze zich bevinden, zelfs al zijn ze Europese burgers.»

Georges de Kerchove,
Advocaat, België.

«In Duitsland word je gemakkelijk gestigmatiseerd als "moeilijk opvoedbaar" of weggezet als kind met een "leerbeperving", alsof het een ziekte is en wij niet in staat zouden zijn om te leren.»

«Er zijn sterke uitsluitingsmechanismen in het schoolsysteem, en vroegtijdig schoolverlaten is hiervan één van de gevolgen.»
Sandrine Grosjean,
Veranderingen voor
Gelijkheid, sociaal
pedagogische beweging,
België.

«Onderwijs is van belang om een beroep te kunnen uitoefenen, om werk en huisvesting te vinden. Als je die drie rechten niet hebt, dan heb je helemaal niets.»

Foto Denis Gendre - ATD Vierde Wereld

«Er bestaan Europese financieringen tegen het analfabetisme, maar deze projecten duren één jaar en daarna worden zij gestopt. En dit terwijl ze steeds vernieuwend moeten zijn. Wat wij nodig hebben is continuïteit, op lange termijn.»

Lezen-Schrijven, Netwerk Lezen en Schrijven, Duitsland.

«Er is steeds meer werkloosheid, de zwaarst getroffen personen zijn zij die in een precaire situatie verkeren. Bovendien is de discriminatie op het ogenblik bij sollicitaties heel groot: men kan zich niet uitdrukken wanneer men uit een ander land komt, een handicap heeft, in een wijk of stad met een slechte reputatie woont...»

Het recht op onderwijs moet effectief zijn voor iedereen. Het is niet alleen fundamenteel voor het leven van elke persoon maar ook voor de democratie om de deelname van iedereen mogelijk te maken. Het analfabetisme onder jongeren en volwassenen blijft in Europa heel hoog. Er zijn in Europa 75 miljoen mensen die niet beschikken over de nodige vaardigheden om op zelfstandige manier in de moderne maatschappij te kunnen functioneren.* Iedereen heeft het recht op een tweede kans om basiskennis te verwerven.

Wij vragen aan de Europese Unie dat ze in de strijd tegen het analfabetisme programma's ondersteunt die lang genoeg duren om elke jongere of volwassen de kans te geven om basiskennis te verwerven.

HET RECHT OP DEGELIJK WERK

HET recht op degelijk werk beantwoordt aan een fundamentele behoefte. In het Europa van vandaag is de toegang tot degelijk werk een voorrecht geworden dat buiten het bereik van talrijke personen ligt.

Ofwel zijn mensen langdurige werkloos, ofwel worden ze ziek in situaties waarin ze zwart of onder uiterst onzekere contracten werken waardoor ze in de marge van de systemen van sociale bescherming komen te staan en hun kwetsbaarheid nog groter wordt. Deze «junk jobs» zijn een voedingsbron voor armoede en sociale uitsluiting.

Het oplossen van de werkloosheid onder de jongeren vormt een enorme uitdaging. Deze jongeren voelen zich uitgesloten. Voor de jongeren die de meeste moeilijkheden ondervinden, die zowel ervaring als kwalificatie missen, wordt werken een ontoegankelijke droom. Deze jongeren moeten toegang krijgen tot opleidingsprogramma's, échte werkgelegenheid, met een kwaliteitsvolle begeleiding en voldoende inkomen om te kunnen leven.

Zich bewust van deze uitdagingen, heeft de Europese Unie de "Aanbeveling" goedgekeurd met betrekking tot de actieve integratie van personen die uit de arbeidsmarkt zijn uitgesloten. Ze heeft de werkgelegenheid in het hart van de Strategie 2020 geplaatst en consequente middelen beschikbaar gesteld om de aanbeveling over de Jongerengarantie in te voeren. Met deze Jongerengarantie engageren de Lidstaten zich om maatregelen in te voeren die ervoor zorgen dat alle jongeren tot de leeftijd van 25 jaar

*Report of the EU High-Level Group of Experts on Literacy op 6 september 2012.

EXTREME ARMOEDE : EEN SCHENDING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS

4

werk aangeboden krijgen, of dat zij anders binnen de vier maanden, na het ogenblik waarop ze het onderwijs verlaten of hun werk verliezen, een opleiding of een stage aangeboden krijgen. Deze bepalingen zijn echter niet bindend en garanderen niet dat zij die er het meest baad bij hebben er op prioritaire wijze van kunnen genieten.

Wij vragen de Europese Unie dat de Aanbeveling over de Jongerengarantie een richtlijn wordt met bindende kracht voor de Lidstaten en dat de garantieplannen prioritair gericht worden op de meest kwetsbare jongeren.

Wij vragen de Europese Unie en de Lidstaten om kwaliteitsvolle begeleiding op te nemen in elk werkgelegenheidsbeleid, om geïndividualiseerde trajecten te ondersteunen die het elke persoon mogelijk maken om zijn of haar project te verwezenlijken en degelijk werk te vinden. De betreffende diensten moeten over de financiële en menselijke middelen beschikken om deze missie in te vullen, in het bijzonder voor de minst gekwalificeerde personen.

Wij vragen de Europese Unie en de Lidstaten om het creëren van degelijke werkgelegenheid te ondersteunen, in het bijzonder in de lokale bedrijven en initiatieven, waardoor de van de arbeidsmarkt verwijderde personen zonder enige kwalificatie in staat gesteld worden om zich via een erkende job opnieuw nuttig te maken.

De personen in de moeilijkste positie op de arbeidsmarkt hebben vaardigheden die vaak geen erkenning genieten omdat ze buiten het officiële of gekwalificeerde onderwijs verworven zijn. Dit is een enorme menselijke verspilling.

Wij vragen de Europese Unie en de Lidstaten om een erkenningsmechanisme voor op informele manier verworven vaardigheden in te voeren.

HET RECHT OP GESCHIKTE BESTAANSMIDDELEN

DE huidige werkelijkheid van extreme armoede toont aan dat de grondrechten niet voor iedereen in Europa gegarandeerd zijn. Een van de gevolgen van sociale uitsluiting is het uiteenvallen van het gezin.

Het aanhoudend gebrek aan huisvesting, werk of inkomsten verhindert de mensen om hun familiale, sociale en professionele verantwoordelijkheden langdurig op zich te nemen. Om toegang te hebben tot een recht of om dit te behouden, zijn de voorwaarden die hen worden opgelegd vaak onoverkomelijk, en de te zetten stappen ingewikkeld en lang.

«Men moet letten op de kwaliteit van de aangeboden stages zodat deze een échte kans voor de jongeren vormen, en niet zomaar een middel voor de werkgevers om gratis arbeidskrachten te hebben.»

«Vaak wordt de opleiding niet vergoed en dat geeft problemen. Als je geen geld hebt om te eten, dan is dat niet motiverend.»

«Brigitte heeft een ongeval op het werk gehad. Omdat zij zwart werkte, heeft haar baas de hulpdiensten niet durven oproepen... en is ze gestorven. (...) Ook personen zonder papieren zitten in deze situatie: hun levensomstandigheden maken dat ze geen andere keuze hebben dan zwart te werken en uitgebuit te worden.»

«Wanneer je je huisvesting verliest, komen er instellingen tussen die de energie en de eenheid van het gezin vernielen en uit elkaar halen... in de plaats van ervoor te zorgen dat (deze) gespaard blijft (...). Wanneer men je kinderen afneemt, is het achteraf bijna onmogelijk om ze terug te krijgen.»

De dagelijkse werkelijkheid van mensen in deze situatie beperkt zich tot een permanente inspanning op zoek naar een minimum aan zekerheid en effectieve toegang tot rechten die nochtans door de wetten zijn erkend.

«Voor de meeste mensen worden de basisrechten op een schotel opgediend terwijl anderen onophoudelijk moeten vechten om er toegang toe te hebben.»

Geschikte bestaansmiddelen omvatten een inkomen maar beperken zich hier niet toe. Ze hangen eveneens af van de toegangsmogelijkheid tot kwaliteitsvolle openbare diensten voor een betaalbare vergoeding (sociale en opvoedkundige diensten evenals diensten op het gebied van gezondheid, huisvesting, transport, energie, water en internet)..

De logica's van speculatie en verrijking die onze maatschappijen overheersen zetten druk op de huisvesting, het werk en de opleiding en maken de toegang hiertoe onmogelijk.

De Europese Unie heeft een aantal initiatieven ingevoerd om met deze situaties om te gaan, waaronder de aanbevelingen «Investeren in kinderen» en «De actieve integratie». Het is van essentieel belang dat de Europese Unie de Lidstaten oproept om deze aanbevelingen in te voeren en de resultaten samen met de betrokken personen te beoordelen.

Foto François Philiponeau - ATD Vierde Wereld

Wij vragen de Europese Unie om een richtlijn in te voeren voor geschikte bestaansmiddelen voor elke persoon, waarin alle Lidstaten een degelijk minimum inkomen opnemen en hierbij met de kosten van huisvesting rekening houden.

DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VERZEKEREN

OM de Europese Unie kennis te leveren van de schending van de rechten ten gevolge van grote armoede en om de rechten van de allerarmsten beter te beschermen :

Wij vragen de Europese Unie dat het Bureau voor de grondrechten de mogelijkheid om de schending van de grondrechten te onderzoeken expliciet in haar meerjarenprogramma opneemt, evenals de discriminaties die het gevolg zijn van extreme armoede, en dit door de personen die deze situaties meemaken erbij te betrekken.

Wij vragen de Europese Unie dat alle Lidstaten op korte termijn het Europees Sociaal Handvest ratificeren en de artikels 30 (recht op bescherming tegen armoede en sociale uitsluiting) en 31 (recht op huisvesting) aanvaarden, evenals de collectieve klachtenprocedure, en dat de Europese Unie op middellange termijn toetreedt tot het sociaal Europees Handvest.

VOOR EEN DEMOCRATISCH EUROPA: SAMEN DENKEN EN BOUWEN AAN HET BELEID

De dialoog tussen de Europese Unie en de personen die in grote armoede leven is onontbeerlijk om de armoede in Europa te stoppen. Het is belangrijk om deze mensen te erkennen als onontkoombare politieke actoren in een democratisch Europa dat bouwt aan de toegang voor iedereen tot de rechten van iedereen, zonder één enkele persoon uit te sluiten.

Om een dergelijk partnerschap mogelijk te maken, zijn er voorwaarden nodig die regelmatig moeten worden geëvalueerd.

«De Europese Commissie is er zich van bewust dat bepaalde van haar talrijke openbare consultaties niet efficiënt zijn omdat ze te technisch zijn. De modaliteiten, de inhoud en het jargon maken deze weinig toegankelijk en de tijd die er wordt gegeven om ze te beantwoorden is niet toereikend. Er is een verbetering van deze consultatiemethodes opgestart.» Brigitte Degen, directrice aan de Europese Commissie.

Wij vragen de Europese Unie en Lidstaten om samen met de personen die ervaring hebben op het gebied van grote armoede, permanente plaatsen voor reflectie en dialoog op te richten en dit samen met andere partners, om zo te verzekeren dat de betrokken personen kunnen bijdragen aan het beleid en de beoordeling van de resultaten.

Samen denken en bouwen aan het beleid houdt in dat we de impact van het beleid op het leven van de mensen in rekening moeten brengen. Aldus engageert artikel 9 van het Verdrag van Lissabon de Europese Unie

Foto François Philiponeau - ATD Vierde Wereld

«Wij worden maar heel zelden gevraagd om oplossingen te zoeken. Wanneer ons dit gevraagd wordt, gaat het in het algemeen om getuigenissen, maar niet om samen iets op te bouwen. Meestal keren de voorgestelde oplossingen zich tegen ons of verbergen ze de echte problemen.»

«Het leven van de armen, hun twijfels en hoop, bieden ons nuttige kennis om te leren hoe we de strijd tegen armoede moeten aangaan. We moeten dit gebruiken in termen van beleid en actie. We moeten de tijd nemen om het leven van de armen daadwerkelijk te begrijpen in al zijn rijkdom en complexiteit, het gaat hier om een langdurend en diepgaand werk. Het is niet de werkelijkheid die een stap in het beleid moet zetten, maar het is het beleid dat de werkelijkheid moet instappen.»

Françoise Tulkens, voormalige rechter en vice-voorzitster van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

«Wij zijn hier in Europa en willen bijdragen aan het bouwen aan een meer rechtvaardig Europa.»
Afvaardiging van België, Asielzoekerscentrum van Natoye.

«Zien op welke manier de politieke beslissers in Europa deze personen kunnen ontmoeten, bij hen gaan kijken en zien welke hun ervaringen zijn en hoe ze leven. Dat is wat ontbreekt.»

op de volgende manier: «Bij de bepaling en de uitvoering van haar beleid en optreden houdt de Unie rekening met de eisen in verband met de bevordering van een hoog niveau van werkgelegenheid, de waarborging van een adequate sociale bescherming, de bestrijding van sociale uitsluiting alsmede een hoog niveau van onderwijs, opleiding en bescherming van de volksgezondheid.»

Wij vragen de Europese Unie dat ze de Lidstaten engageert om te evalueren wat de impact is van hun economisch beleid (budget en structurele hervormingen) op de groei, de werkgelegenheid en de armoede. Wij vragen de Europese Unie om hetzelfde te doen voor de beslissingen die op Europees niveau zijn genomen.

Wij vragen de Europese Unie en Lidstaten om in de opleidingsprogramma's van de EU-functionarissen en van de professionals die belast zijn met het uitvoeren van het beleid, de kennis uit het milieu van de grote armoede te integreren. Deze opleiding zou moeten gericht zijn op het ontwikkelen van vaardigheden in het partnerschap met de arme en uitgesloten bevolkingsgroepen.

Wij vragen de Europese Unie dat ze bij het financieren van acties of projecten nadenkt over de criteria voor het toekennen van de financiële middelen en dat ze dit doet samen met de mensen voor wie de projecten bedoeld zijn, om zo het geld te richten op de fundamentele vragen en verspilling te vermijden.

«Wij hopen sterk dat parlementsleden van alle partijen in het Europees Parlement vastberaden kunnen blijven bijdragen aan het investeren in de strijd tegen grote armoede, omdat dit is geen marginaal vraagstuk is. Integendeel, het is een cruciaal vraagstuk voor Europa: zolang de ellende op haar grondgebied blijft bestaan, kan er geen sprake zijn van een Europa van de democratie, de vrede en de mensenrechten. De wereld is op zoek naar nieuwe doelstellingen voor de duurzame ontwikkeling na 2015* en heeft een Europa nodig dat zich engageert en hierbij niemand vergeet. Dit project berust op de verantwoordelijkheid en het engagement van iedereen.» Isabelle Perrin, Algemeen Afgevaardigde van de internationale Beweging ATD Vierde Wereld.

* De voorstellen van dit document zijn ook gebaseerd op de evaluatie van de Millenniumdoelen voor de Ontwikkeling. www.atd-vierdewereld.be/De-uitdaging-na-de-Millenniumdoelen-in-2015.html

VOORSTELLEN AAN DE EUROPESE UNIE EN AAN DE LIDSTATEN

Wij vragen de Europese Unie dat ze voor elke persoon die op haar grondgebied woont het recht verzekert om als persoon erkend te worden door de wet.

Wij vragen dat de Europese Unie alle Lidstaten aanspoort om scholen te ontwikkelen die aan iedereen dezelfde kansen en kwaliteit bieden, en te voorkomen dat scholen ongelijkheid versterken, vroegtijdige oriëntering vragen en hiërarchieën tussen studierichtingen laten bestaan. De nodige veranderingen moeten met de ouders ontwikkeld worden, in het bijzonder met hen die nu het meest zijn uitgesloten.

Wij vragen aan de Europese Unie dat ze in de strijd tegen het analfabetisme programma's ondersteunt die lang genoeg duren om elke jongere of volwassen de kans te geven om basiskennis te verwerven.

Wij vragen de Europese Unie dat de Aanbeveling over de Jongerengarantie een richtlijn wordt met bindende kracht voor de Lidstaten en dat de garantieplannen prioritair gericht worden op de meest kwetsbare jongeren.

Wij vragen de Europese Unie en de Lidstaten om kwaliteitsvolle begeleiding op te nemen in elk werkgelegenheidsbeleid, om geïndividualiseerde trajecten te ondersteunen die het elke persoon mogelijk maken om zijn of haar project te verwezenlijken en degelijk werk te vinden. De betreffende diensten moeten over de financiële en menselijke middelen beschikken om deze missie in te vullen, in het bijzonder voor de minst gekwalificeerde personen.

Wij vragen de Europese Unie en de Lidstaten om het creëren van degelijke werkgelegenheid te ondersteunen, in het bijzonder in de lokale bedrijven en initiatieven, waardoor de van de arbeidsmarkt verwijderde personen zonder enige kwalificatie in staat gesteld worden om zich via een erkende job opnieuw nuttig te maken.

Wij vragen de Europese Unie en de Lidstaten om een erkenningsmechanisme voor op informele manier verworven vaardigheden in te voeren.

Wij vragen de Europese Unie om een richtlijn in te voeren voor geschikte bestaansmiddelen voor elke persoon, waarin alle Lidstaten een degelijk minimum inkomen opnemen en hierbij met de kosten van huisvesting rekening houden.

Wij vragen de Europese Unie dat het Bureau voor de grondrechten de mogelijkheid om de schending van de grondrechten te onderzoeken expliciet in haar meerjarenprogramma opneemt, evenals de discriminaties die het gevolg zijn van extreme armoede, en dit door de personen die deze situaties meemaken erbij te betrekken.

Wij vragen de Europese Unie dat alle Lidstaten op korte termijn het Europees Sociaal Handvest ratificeren en de artikels 30 (recht op bescherming tegen armoede en sociale uitsluiting) en 31 (recht op huisvesting) aanvaarden, evenals de collectieve klachtenprocedure, en dat de Europese Unie op middellange termijn toetreedt tot het sociaal Europees Handvest.

Wij vragen de Europese Unie en Lidstaten om samen met de personen die ervaring hebben op het gebied van grote armoede, permanente plaatsen voor reflectie en dialoog op te richten en dit samen met andere partners, om zo te verzekeren dat de betrokken personen kunnen bijdragen aan het beleid en de beoordeling van de resultaten.

Wij vragen de Europese Unie dat ze de Lidstaten engageert om te evalueren wat de impact is van hun economisch beleid (budget en structurele hervormingen) op de groei, de werkgelegenheid en de armoede. Wij vragen de Europese Unie om hetzelfde te doen voor de beslissingen die op Europees niveau zijn genomen.

Wij vragen de Europese Unie en Lidstaten om in de opleidingsprogramma's van de EU-functionarissen en van de professionals die belast zijn met het uitvoeren van het beleid, de kennis uit het milieu van de grote armoede te integreren. Deze opleiding zou moeten gericht zijn op het ontwikkelen van vaardigheden in het partnerschap met de arme en uitgesloten bevolkingsgroepen.

Wij vragen de Europese Unie dat ze bij het financieren van acties of projecten nadenkt over de criteria voor het toekennen van de financiële middelen en dat ze dit doet samen met de mensen voor wie de projecten bedoeld zijn, om zo het geld te richten op de fundamentele vragen en verspilling te vermijden.